

# Universitätsbibliothek Wuppertal

**Lukianu Hapanta**

**Lucianus <Samosatensis>**

**Basileae, [1619]**

Alexandri et Philippi

---

**Nutzungsrichtlinien** Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

Πο. ὁ ψὲ ἡγοτυπῆς, ὃ Ἐνίπευ,  
 ὑπερόπτης πρότερον ἢ ἡ Τυ-  
 ρῶ δ' ἔδει δεινὸν ἀέπουθεν,  
 οἰομένη ἀπὸ σὺ δεικνομένη.  
 Ἐνίπευ. ἔφησ' ἄπιθ' ἄπιθ',  
 ὅτι Ποσειδῶν ἦν ἄδ' αὖτ',  
 λίσυ ἐλύπησεν ἀντὶν, καὶ ἐζὼ  
 τῷτο ἠδ' ἰκνύμαι, ὅτι τὰ ἰμέδ' σὺ  
 ἄφραϊνς τότε, καὶ χαρισίσας  
 πορφυροῦ τι κῆμα, ὅπερ ἔ-  
 μῃσ' ἠὲ κερύει, ἅμα σὺν  
 ἄδ' αὖτ' αὖτ' ἰμέδ'. Πο. σὺ  
 γὰρ οὐκ ἠθελῶ, ὃ Ἐνίπευ.

NEP. Sed verò nunc ze-  
 lotypus es <sup>b</sup> Enipeu, cum  
 prius superbum & contem-  
 ptorem te gesseris. Ipsa au-  
 tem Tyro nihil graue passa  
 est, quando se putauit à te  
 vitiatam esse. ENIP. Nihil  
 autem? Dixisti enim abiens  
 Neptunum esse te, quod vel  
 maximè dolore affecit ipsam:  
 atq; ipse eò abs te iniuriâ afa-  
 fectus sum, quòd & qua mea  
 esse debuerat, eam volupta-  
 tem percepisti tu, & praterèà composito circa vos fluctu  
 purpureo, sub quo absconditi iacuistis, cum puuella pro me  
 uite rem habuisti. NEP. Tu enim non volebas, Enipeu.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

<sup>a</sup> TYRO.] *Virguncula fuit Thessala, Salmonei filia, & Enipei amica, ex qua Neptunus Neleum & Peliam suscepit: de qua inferius in Philopatre, & lib. 2 Historiarum rerarum.*

<sup>b</sup> Enipeu.] *Thessalia fluius est.*

MORTVORVM

DIALOGI.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ

ALEXANDRI ET

Φιλίππου.

Philippi.

Ottomaro Luscinio interprete.

PHILIPPVS.



ΝΥΝ μὲν, ὃ Ἀλέ-  
 ξανδρε, ἐκ ἀν-  
 ἰξαρνος γένου,  
 μὴ οὐκ ἰμὸς



ON igitur in-  
 ficiaberis, <sup>a</sup> A-  
 lexader, ex me  
 prognatū te es.  
 se filium.

ἦός ἐστιν ἢ οὐκ ἄριστεύκεις,  
 Ἀμμωνος γέγονεν. Ἄν' ἐστ' αὐτὸς  
 τὸς ἰγρόσω, ὃ πάτερ, ὡς Φι-  
 λίππου τῷ Ἀμῶντι ἦός ἐμι.  
 ἄμ' ἰδοῦξάμιλω τὸ μάντευμα,  
 ὡς χεῖσιμον ἐς τὰ πράγματα  
 οἰόμενος ἐστίν. Φί πῶς λέγεις  
 χεῖσιμον ἰδοῦξά σοι, τὸ παρ-  
 ἄν σταυρῆ ἑξαπατηθυσόμενος  
 πορ' ἀπὸ τῆ περὶ τῶν Ἰ. Ἄν. οὐ  
 τῶτο, ἄμ' οἱ Βάρβαροι ἑαρε-  
 πταχθῶσάν με, καὶ οὐδέ τις ἐτι  
 ἀνέλατο, οἰόμενος θεῶ μάχε-  
 σθαι, ὡς ῥῆσιν ἑκράτην αὐτῶ.  
 Φί. τίνας ἑκράτησας οὐκ ἀ-  
 ξιομάχων ἀνδρῶν, ὅς θεοῖς  
 ἀά σωγνέχθης, τοξάεια καὶ  
 πηλτάεια, καὶ γέρον οὐσί-  
 αα πεδνημένοις; Ἐμλίωρ  
 ἑκράτην ἔργον ἴω. Βοιωτῶν  
 Φωκίων καὶ Ἀθλωνίων, καὶ τῶν  
 Ἀρκάδων ἀπαιτηκόμ, καὶ τῶν  
 Θεσσαλῶν ἴππων, καὶ τοῦς Ἡ-  
 κκῶν ἀκουσίσας, καὶ τὸ Μαν-  
 τινέων πηλτασιπὸν, ἢ Ὀρέ-  
 κας,

neis pugnare solitis, semp̄ congressus es? Aique Græcos  
 armis domare, Bæotios, Phocenses, Athenienses, & id genus  
 alios, operis fuerat strenui atque magnifici. <sup>f</sup> Arcadum in-  
 super sustinere armaturam, & equitatu Thessalum <sup>h</sup> Eleorum  
 iaculatores, <sup>i</sup> Mantimeos <sup>k</sup> peluis instructos, aut cū <sup>l</sup> Thraci-  
 bus

se filiū. nam & Iouem Ham-  
 monem genus paternum re-  
 ferens, mortem non obisses.

ALEX. Neḡ verò nescius  
 eram, pater, Philippi Amyn-  
 tæ me esse filiū: sed quia  
 ad res gerendas sic mihi vi-  
 sum erat conducere, com-  
 miento hoc usus sum vaticinij.  
 PHIL. Quid ais? Con-  
 ducibile id tibi visum, ut  
 vaticibus impostoribus falsi-  
 lendum te exponeres? A-  
 LEX. Non isthuc, sed bar-  
 baros in mei admirationem  
 tractos, facilius hoc prætex-  
 tu nostro subdidimus impe-  
 rio: quum nemo vnus viri-  
 bus nostris hæctenus restite-  
 rit, quippe hac sola opinio-  
 ne ducti, quòd aduersus Deū  
 sibi esset præliandū PHIL.

Quos tu igitur tanto cona-  
 tu dignos vsquā vicisti, qui  
 cum timidis illis & areulis,  
 & pelarijs ac & gerris vini-

κας ἢ Ἰωνεὺς, ἢ καὶ Παύνας  
 χαρῶσασι ταῦτα μεγάλα.  
 Μάδων δὲ ἢ Περσῶν ἢ Χαλ-  
 δαιῶν, ἢ χυσοφόρων ἀνθρώ-  
 πων, ἢ ἄβρῶν, ἐν οἷοι ἀς πὲρ  
 οὐ μύησι, μετὰ Κλιάρχῳ ἀ-  
 νελθόντων ἐκράτισαν, ἐδ' ἄς  
 χῆρας ἡπομανάντων ἐλθῆν  
 κείνων, ἀλλὰ πρῶν ἢ τόξου μα-  
 ξικυῖσθαι, φυγούτων; Αἰ.  
 ἀλλ' οἱ Σύνθαι γε ᾧ πάτερ,  
 ἢ οἱ Ἰδῶν ἐλφάντων, ἐν ὄν-  
 καταφρόνητόν τι ἔργον, καὶ  
 ὄμως ὁ διασησας αὐτὸς, οὐδὲ  
 πεδοσιαις ἀνύμνος τὰς νί-  
 κας, ἐκράτησεν αὐτῶν. ἐδ' ἐπιόρ-  
 κησα νόποτι ἢ ὀσιχοῦμαι ὅτι  
 ψωσάμην, ἢ ἀπιστον ἐπραξάτι  
 ἢ νικῆν ἔνικα. ἢ τὸς Εὐκλεῶς  
 δὲ, τὸς μὲν ἀνομιῶσι παρ' ἑλκας  
 βρο, Οὐθαῦς δ' ἴσως ἀνὸς ὁ.  
 κας μετ' ἄλλοι. Φί. οἶδα ταῦτα  
 πάντως. Κλέως γὰρ ἀπύγαμι  
 μοι, ὅρ σὺ τῷ Διορατίῳ διηγά-  
 σας, μετὰ τὴν ἀπύγαμι ἐφ' ὅς  
 νόσας, ὅτι με πὲρ τὰς ἀδὲς  
 πράξας ἡπαύσαι ἐτόλμησας.

bus, <sup>m</sup> Illyrici, <sup>n</sup> Paonibus  
 ve manum conferere, opero-  
 sum profectò atque arduum  
 id fuisset in primis. Cates-  
 rum <sup>o</sup> Medos, Persas &  
 Chaldaeos delictatos, ac plus  
 rimo auro conspicuos, non  
 satis compertum habeo quo-  
 nam modo ante te <sup>p</sup> duce  
 Clearcho mille viri bello as-  
 dorti expugnârimi, scedè in  
 fugam actos antequam ad  
 manus venium fuisset. A-  
 L E X. At verò <sup>q</sup> Scythæ pa-  
 ter, & <sup>r</sup> Indici elephantes,  
 res sunt non vsq; adeò abie-  
 ctæ & contemptibiles; <sup>s</sup> &  
 tamen neque concitatis ins-  
 ter ipsos intestinis odijs, ne-  
 que per proditiōnē mihi ven-  
 undari passus sum victo-  
 riam. Sed neq; peieravi vna-  
 quam, aut per iugas à polli-  
 cito recessi, fidemq; solui vi-  
 ctoria gratia. Adde quòd &  
 Græcos alios sine sanguine  
 in deditionem accepi: <sup>t</sup> The-  
 banos autem fortassis ipse audisti quomodo aggressus fue-  
 rim. PHIL. <sup>u</sup> Noui hæc omnia ex Clito, quem tu inter epu-  
 las, eò quòd nomen meum celebraret, & meas res gestas cum  
 quis conferre auderet, traiecto per corpus telo tū iugulâras.

οὐ δὲ καὶ πῶς Μακεδονικὴν  
 χλαμύδα καταβαλῶν, ἰαν-  
 δυν, ὡς φασί, μνησθεὺς, καὶ  
 τὰρ αὐτὸν ὀρέω ἐπίθεο, καὶ πῶς  
 κωμῶδι ἐπὶ Μακεδόνων, ἢ  
 ἰλασθεῖρων ἀνδρῶν ἕξτους, καὶ  
 τὸ πάντων γυλοιδότατον, ἰμί-  
 μιν τὰ τῶν νεκροκλήτων. ἰὼ  
 ἦρ' ἴλαρον ὅσα ἅπαντα ἔπραξας  
 λήουσι συγκατακλήτων πρῶ-  
 ταισι μνησθέντων ἀνδρῶν, καὶ γὰρ  
 μιν τοιοῦτους γαμῶν, καὶ  
 Ἡρακλῆων ἔπραγαπῶν. ἔν  
 ἔπῃνσα μόνον ἀκούσας, ὅτι  
 ἀπίστρον τῆς τοῦ Δαρῆος γυν-  
 ναϊκῆς, καλῆς οὐσίας, καὶ τῆς  
 μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν θυγα-  
 τέρων ἐπεμνήσθης, βασιλεὺς  
 καὶ ἦρ' ταῦτα. Αἰ. τὸ εἶλο-  
 κίνδυνον δὲ, ὃ πάτερ, ὅκ ἐ-  
 πανεῖς, καὶ τὸ ἐν Οξυδράκει  
 πρῶτον καθάπνωσαι εἰς τὸ ἐν  
 τὸς τῶ τάχους, καὶ τοσαῦτα λα-  
 βῆν' ἀνάματ' αἰ. Φί. ὅκ ἐπανῶ  
 τῆτο, ὃ Ἀλέξανδρε, ὅκ ὅτι μὴ  
 καλῶν

certe id opus exitiit, quod tum factitasse te accepimus. A-  
 LEX. Quomodo autem tibi non probatur, pater, quod G in  
 Oxdracis, gente Indica lubès me in periculum coniecerim,  
 atq; acceptis plurimis vulneribus, muros primus omnium trans-  
 filierim? PHIL. Non probò, Alexander: neque id quia  
 pulchrum

Tu verò & Macedonicam  
 chlamydem abiciens, & can-  
 dyn Perseum amicum re-  
 cepisti (ut aiunt) & tiam  
 ram reciam. Ut ne interim  
 commemorem, quòd à Ma-  
 ccedonibus viris vitique libe-  
 ris, A adorari debere, te in  
 animū duxeris, & qui quod  
 maximè omnium erat ridi-  
 culum, hominum abs te B vi-  
 ctorum mores imitatus es.  
 Tempero mihi ne memorem  
 alia quæ iurpiter admiseris,  
 C viris doctis in leonū clau-  
 stra inclusis, & D nuptijs ta-  
 libus peractis: quodq; E He-  
 phæstionem plus quàm esset  
 fatis, amaris. Vnum est quod  
 solum laudo abs te gestum,  
 in F Darij vxore videlicet,  
 forma prastante, quia ab il-  
 lius complexu abstinueris:  
 & geneticis illius, atque fi-  
 liarum, ne vim paterentur,  
 curam susceperis. Regium

λαδὸν εἶναι οἶμαι καὶ τιρῶσκε.  
 θαυωτὶ τὴ βασιλεία, καὶ προκίρ  
 δυνάμει τὴ στρατῶν, ἀπὸ ὅτι ἔστι  
 τοῦτο κίσει σωτῆρας. θεὸς  
 γὰρ εἶναι δυνάμει, εἰ ποτὶ πρῶ-  
 θάως, καὶ βλέπειν σε φορέσθω  
 τὴ πολέμου ἐκκομισθῶν, αἰ-  
 ματι τῶν δυνάμει, οἰμώσθη ἅπαντα  
 τῶν πράξεων, ταῦτα γέλασεν ἢ  
 τοῖς ὄρωσι, καὶ ὁ Ἄμμων, γόης  
 καὶ ψαυδόμενῃς ἐλέγχεται, καὶ οἱ  
 πρῶτοι, ἡ ἑλάνου, ἢ τίς ἐκ  
 αὐτῶν ἐλέασεν, ὄρων τὴ τῶ Διὸς  
 ἡδὸν λαοψυχῶντα, δυνάμει  
 τὴ λατῶν βοήθειαν; νῦν μὲν γὰρ  
 ὁπότε ἡδὴ τὴ θυγασ ἐκ οἴου  
 πολεῖ εἶναι τὸν πᾶν πρῶτοι.  
 σὺν ἐκείνῃ ἐπιτερομῶντας,  
 ὄρωντας τὴ νεκρῶν τὴ θεῶν ἐκεί-  
 νῃ δυνάμει, μηδὲν ἅπαντα ἡδὴ  
 καὶ ἐξωθιότα, κατὰ νόμον  
 σαμῶντων ἀπάντων; ἅπασ-  
 τε, καὶ τὸ χέσιμον, ἀέφως, Ἀλέ-  
 ξανδρῆ, τὸ δὲ τῶτο κρατῆρ,  
 ἑαδῶν, πολῶσι τὴ δόξης ἀφῆ-  
 ρῆτο

Elis? Potissimum ubi Dei istius cadaver porrectum iacere,  
 turgidum sanè & iuxta aliorū corporū morem contactu suo  
 omnia labefactans aspexerit. Ceterū quòd ais, Alexander,  
 tibi fuisse conducibile, & quòd facilius rerum potireris: id  
 profectò multum tibi gloriæ ex benè etiam ac strenuè ge-  
 stis

ῥᾶτο καὶ ἄλλοι θνητοί. πᾶρ  
 ῥᾶ ἰδὼν ἰδύσας, καὶ θεὸς γινώ-  
 σθαι δοκῶν. Ἀλλ' ἐταῦτα προ-  
 ῥῶσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ ἑμῶν,  
 ἀπὸ Ἡρακλέα καὶ Διονύσου ἐνά-  
 μιτον τιθεῖσιν οἱ μὲν, καὶ ὅτι  
 πῶς Ἀορνὸν ἐκένωσαν, ἔδ' ἔτι  
 ῥοικάνων καλῶν. Ὁ δὲ μὴ  
 ἔχ' ἄρα σάου. Φίλ. ὁρᾷς  
 ἐπιταῦτα ὡς ἦδ' Ἀμμου  
 λῆς, ὃς Ἡρακλέα καὶ Διονύσου  
 παραδάμει, σιαντ', καὶ ὅτι  
 σκῆψ' ὃ Ἀλέξανδρον, ἔδ' ἔτι  
 φωνᾷ μαθήσας, καὶ γινώσκει  
 αὐτ', καὶ σιωπῆς ἠδὲ νεκρὸς ὄντι,  
 eere, quando nec Baccho quidem cedis, aut Herculi. M Sed  
 nec erubescere noski, Alexander, soliamve dediscere arro-  
 gantiam, teipsum dein noscere vel iam tandem sapere, e-  
 niam si seruius, ubi fato occubueris.

stis eripuit. Nā quanquā infi-  
 gniter multa, tamē dijs longē  
 inferiora agere visus, vacila-  
 lare ob hoc iudicatus es, &  
 tota ratione deficere. AL.  
 Haudquaquam de me isthuc  
 sentiunt mortales: sed cum  
 Hercule me & Baccho con-  
 ferunt, veluti æmulum, parit̃  
 cum illis gloria certantem.  
 Nam & L Aornum à neu-  
 tro etiam illorum armis  
 subactum, ego facile cepi.

PHIL Etiam dum videris  
 ista ut Hammonis filius di-  
 cere, quando nec Baccho quidem cedis, aut Herculi. M Sed

## GILBERTI COGNATI

## ANNOTATIONES.

## ARGUMENTVM.

**P**hillippi Macedonum regis & Alexandri filij compa-  
 ratio. Duo aut̃ contraria sunt exempla, alterum mo-  
 derati animi, alterū immoderati. Quorum historię re-  
 quirantur è Plutarcho, Q. Curtio Arriano, & Diod. Si-  
 culo lib. 6. De ijs Cic. lib. 1. Offic. cap. de prudentia, Phi-  
 lippum quidem Macedonū regem, rebus gestis & glo-  
 ria superatū à filio, facilitate & humanitate video su-  
 periorem fuisse. Itaque alter semper magnus, alter sæpè  
 turpissimus fuit. Cicero rebus gestis animi constātiā  
 & moderationem antefert. Incepit Philippus Alexan-  
 drum

drum filiū, vt Valerius commemorat, quōd macedo-  
num benevolentiam largitione ad se attraheret, quum  
ipse maiore ex parte Græciæ mercator, q̄ victor fuerit:  
atque vt Diodorus testatur, auro sibi quā imperio magis  
acquisierit. Neq; à Demosthene alio nomine peius au-  
dit, quā quōd malis artibus impetium sibi acquisierit.  
Quid q̄ & post secundū fortunæ afflatu afflatum,  
factum legimus. Eius vituperatio habetur apud Aph-  
thoniū rhetorem in Progymnasmatibus, vbi dicitur, quod  
Græca iuuentus in vituperando Philippo se exercuit.  
Caruit ergo vera & solida gloria, quæ, vt Cic. dicit, in-  
corrupta vox bene indicantium est, & consentiens laus  
bonorū. Ad historiæ Philippi Macedonis cognitionem  
pertinent etiam ea, quæ Iustin. habet lib. 8. & 9. Thucyd.  
belli Pelop. lib. 2. Plutar. in vita Alexand. Paul. Orosius  
lib. 3. cap. 12. ad 15. Philippo autem primum certamen  
fuit cum Athenensibus, quibus per insidias victis, in Il-  
lyrios bellum transtulit, & nobilissimam Larissæam cepit,  
vt ait Iustinus lib. 10. Diodor. lib. 2. de rebus Alexan-  
dri ait. Philippus anno secundi regni sui in Illyrici fines  
cum decē millibus peditum & 600. equitibus intrauit,

a ALEXANDER Amyntæ me esse fil.] Amyntas Ale-  
xandri Magni avus & Philippi Mæcedonis pater, Macedonum  
rex, rei militaris peritiss. rebusq; gestis clariss. de quo Diodor. &  
Trog. lib. 7. 8 & 9. b Vatiib.] Scilicet Hammonis. De Ham-  
mone verò & eius vatiibus in Dialogis Diogenis & Alexandri.  
Item Alexandri, Annibalis & Scipionis laudē annotaturus.  
c Arculis.] Arculus diminutivum ab arcus, τὸ ἄρκεον, à quo  
fit aliud diminutivum Arcellus, d Peltatijs.] Πέλταις scutum  
exiguū, Luna semiplena imaginem referens, quo genere A-  
mazones præcipuè in prælijs vii solebant. Virg. 1. Aeneid.

Ducit Amazonidum lunatis agrmina Peltis.

Scuta Amazonica vocat Nonius. Pelta cervæ haud dissimilis  
est, qua armatus Πέλταις, Πελταίης, ἢ Πελταφόρος dicitur:  
i. peltarius & peltatus. Liu. lib. 8. bel. Pun. Menippū quendam  
ex regis ducibus cum mille peltatis Chalcidem misit. Hi etiam  
Πελταίης Græcis dicuntur. Liu. lib. 1. bel. Maced. Noctæ contra-

tos, quos peltaſtas vocant, loco opportuno inter bina caſtra in  
 inſidijs abdiærat. e Gerris vimineis.] Suidas neuro gene-  
 re γάρρα refert, vt Perſicam vocem, quæ quidem tū arma decla-  
 ver, tū quoduis deſenſaculum ſiue protectionem ſiue e corio, aut  
 alia quavis materia: dicitur & eximio uſu. Porro gerras Græci  
 erates vimineas appellant. f Arcadū armaturā.] Pelopon-  
 neſi regionis intimæ populorū. g Equitatū Theſſal.] Theſ-  
 ſalorum, quos ingenti clade proſtigauit Philippus ipſe in agro  
 Theſſalonico. h Eleorū iaculatores.] Elei populi in Pelopon-  
 neſo Eſidem incolentes. i Mantincos.] Mantineā Arcadiæ  
 urbem incolentes, apud quā contigit prælium inter Thebanos &  
 Lacedæmonios. k Peltis.] Scutis. l Thracib.] Europæ pos-  
 pulis feris & aſſeris, Macedonib. ſinitimi ab Oriente, m Il-  
 lycis.] Regionis Europæ populis, qui hodie Sclauones dicti  
 ſunt, Macedonibus ſinitimi ab Occidente. n Pæonib.] Popu-  
 lis Pæoniæ regionis Macedonæ, qui foruſſimi olim habitū ſint,  
 magnūq; ſibi ex rei militaris ſcientia nomen pepererunt. Vide  
 Plin. lib. 4. Macedonib. ſinitimi à Septentrione. o Medos.]  
 Aſiæ populos, de quib. antè in dialogo Alexandri, Annibalis,  
 Minois & Scipionis. Aduerſus Medos & Armenios, qui anteq̃  
 quiſpiam ſequatur, fugiunt. p Duce Clearcho.] Darius no-  
 ſtus Perſarum rex moriēs duos reliquit filios, Artaxerxem, qui  
 rotatur Mnemon, & Cyrum iuniorē: inter hos fratres cū exci-  
 tatum eſſet bellum, Clearchus vnus fuiſ de ducib. exercitus belli,  
 qui deinde interfecto iam Cyro ab Artaxerxe captus, necatus  
 eſt, de quo Plutarch. in Artax. q Scythæ.] Septentrionales  
 populi Europæ & Aſiatici ad bella magis q̃ ad vllum humani-  
 tatis ſtudij idonei. r Indici e'lephantes.] India orientalis re-  
 gio Aſiæ terminus elephantis abundat, & in ea maiora q̃ in ca-  
 teris regionibus naſcuntur animalia. s Et tamē neq; cōcitat-  
 tis.] Domo ſibeneſi Philippi Macedonem depingit, verſutū ho-  
 minem, qui in omnē partem animū verſabat, nihilq; inſeratum  
 relinquebat, quo ſuis rationib. conſulturus eſſet, ſine vllō veri-  
 tatis, virtutis conſtantia roſpectū. Mentiebatur, fallebat,  
 fraudabat, perierabat, aſſentabatur, ſi expredire videretur. ωλόο  
 αἴον & ωλόοεγ & dicebatur. Diuicuro enim rerum uſu ita  
 audaciter, ex aliorū incommodis ſua vt pararet commoda, vt lo-  
 quitur

quiritur Comicus, nec à malis artibus abhorrebat. Græciã totam  
 propè consilijs præuentam viribus domuit. Oros lib. 3. cap. 12.  
 & Thebanos.] Bœotie regionis, à Thebe præcipua vrbe,  
 quam Alexander euerit. dictos. u Noui hæc ex Clito ] Se-  
 neca lib. de Ira 3. cõparatione simili Alexandrũ ab auipat isq;  
 humanitate degenerasse, Clitũ & Lysimachi optimorũ amicorũ  
 lachryabili cæde docet. Fuit aut Clitus inter præcipuos Alexan-  
 dri familiares, eisdemq; charissimus, tum q; filius esset nutricis i-  
 psius, tum q; ab illo in dubio vitæ discrimine fuisse seruatus. Hæc  
 tamen in conuictio quodam liberius in Persicos mores inuectum,  
 rex iam remulentus spiculo traiecit. Cuius facti eũ postride san-  
 ta cepit penitentia, diu cussa iam ebrietate, vt totum tridũ cibo  
 abstinerit, decreueritq; omnino inedia sibi necem consciscere,  
 amicũq; de se optimè meritũ ad inferos persequi. Tandem agere  
 admissa amicorũ consolatione, qui Clitum iure occisum asse-  
 rebant, sumptuosissimo eũ funere sepeliunt. Latius habetur hæc hi-  
 storia apud Arrianũ, Q. Curt. & Plutar. in vita Alex. Non igitur  
 in Ægyptia in Alexandro fuit, sed in Ægyptia quæ in ipso non  
 Ægyptus sed Æthiopia exciuit. Eiusq; enim Alexandrũ præcipuè egit  
 impetus animi vt in amicissimos etiã ferrũ distrinxerit. x Ma-  
 cedonicã chlamydẽ.] Paludamentũ dicitur, aurore Nonio,  
 palliũ militare; sagulũ à Poluiano veniunt. y Candyn Per-  
 sicum amictũ.] De quo Cæsar. Let. ant. lib. 14. cap. 56. & Et  
 tiam rectã.] Ornamentũ capitis, quod erectũ soli reges apud  
 Persas gestabant, duces verò inflectũ. Herod. lib. 7. Lucian. tra-  
 gæd. òpòlũ idẽ dixit A Adorari debetete.] Alexandrum  
 Magnũ Iouis Ammonis filium fabulosè creditũ & adorari  
 se passum, iam antiè in Scipione annotasse me recorder. Verũ de  
 Alexandri stulta ambitione, ac execranda scelerati sacerdotis  
 adulatione Q. Curt. lib. 5. & lib. 9. vbi stolidã eius ambitio de-  
 scribitur, qua se Dei filiũ non solum dicit, sed vt credi voluit, in-  
 flatus à duobus maioribus Poësis, Agide Argino, & Leone Sculo,  
 contrariis omnib. Macedonibus, & præcipuè Callisthe-  
 ne Philosopho, optimo viro. B Victorum mores imitatus  
 es.] Vno & morũ externorũ desiderio, & se & suos perdidit,  
 vt scribit Q. Curt. lib. 7. C Viris doctis in leonũ claustra  
 inclusis.] Lysimachus Agathoclis filius è successorib. Alexan-  
 dri Ma-

dri Magni, Pergamo praesuit, ubi thesauri regis fuerunt. Hic illustri quidem Macedonia loco natus, virtute illustrior fuit, amore literarum ac philosophiae ardebat adeo, ut Callisthenem tunc ab Alexandro afflictum, atque in vinculis habitum, de virtute disserentem sapienter audierit, poculumque ei ac remedium in erit opianis propinaverit. *Quod egregie ferens Alexander, Lyfimachum leoni obiecit dicitur: sed ille viribus fretus, rem posteris prodendam fecit, manibus amiculo convolutam in os leonis inferens, accepta lingua feram exanimavit, quo facto vehementius postea Alexandro dilectus, & apud eum maximam honorem fuit. Vide Trogum lib. 15. Alexandri autem rebus prosperis Theophrastus agebatur, interitum Callisthenis deplorans. Itaque dicebas, Callisthenem incedisse in hominem summa potentia, summaque fortuna, sed ignarum quemadmodum rebus secundis vitium conveniret. Cic. Tuscul. quaest. 3. Q. Curt. lib. 9. D. Nuptiis talibus peractis.] Alexander Rhoxanes Oxyartidis fratris suis filiae amore distinctus, eam uxorem cepit, non absque Macedonum indignatione. Plura lege apud Q. Curtium lib. 9 & Arrianum E. Hephæstionem.] Inter amicos quos habebat praecipuos, omnium maximè videbatur honorare Craterum, sed omnium maximè diligere Hephæstionem. Illum ornavit dignitate, hunc ad intimam admittit familiaritatem quem postea apud Babylonem vita functum, tanta sumeris magnificentia prosequutus est, ut facile omnes, quae toto terrarum orbe editae sunt, pompas superaret. Vide Q. Curt. & Plutar. in vita Alex. F. Darii uxorem.] Sysigambem Darii genitricem, uxorem & puellas captivas, quanta integritate servaverit, ignorat nemo, quas nisi demissis oculis salutarit, idque raro, sibi metuens ab illarum insigni forma. G. In Oxydracis, gente Indica.] Ab his Indiarum populis cum Alexander liberasset Protaemius, Soter: i. Servator cognominatus est. Cum autem in illo bello crux esset illi vulneratum, ac Chirurgum accersisset, multique accurrerent, qui ipsum frequenter Deum appellare consuevit, exporrecta hilarique fronte inquit: Omnes me praedicant Iovis esse filium, sed vitulus hoc, hominem esse me declarat. Alii item duabus pessimissimam rebus, se quod mortalis esset, deprehendere dicebat, somno & coitu, quod haec praecipue proderent humani corporis im-*

vis imbecillitatem. Somnus enim mortis imago est. & coitus species est morbi comitialis. Periculum autem Alexandri graviter vulnerati in Oxydracis, alij a. ibores, in Mallis factum perhibent. H Ex te tua.] Alexander cum latronibus pugnant sagitta vulneratur. Ad Memacenos urbem, saxo in cervice a. flo, vulneratur. Deinde in Oxydracis graviter vulneratur. Q. Curti lib. 4. 9. & 10. I In desperatione rerum.] Apud Curtium lib. 4. Alexander fatigatur deficit, desperat, & aubius est: vulneratus Medicos habet Philippū & Crisobulum. K. Quōd facilius.] Alexandri ingens conatus de acquirendo orbis imperio describitur à Q. Curtio lib. 11. L Aornum.] De Petræ, que Ager & expugnatione oppido difficili Q. Curti, lib. 9. Arrianus lib. 4. Scribit Plutarchus Alexandrum, quum intellexisset hanc Petram teneri ab homine meticuloso, dixisse: Nunc locus iste facillimus est captus. M Sed nec erubescere non fli.] Alexander in deſtitia mediocritatisque oblitus, sibi blandiebatur. & quantum alijs præter æquum detrahebat, tantum sibi philantia vitio præter meritum tribuebat.

IOANNIS SAMBVCI  
ANNOTATIONES.

Culpatur Alexandri arrogantia & commentum, quo Deum se haberi voluit.

Factus Alexander successibus ipse superbus:

Innumeris voluit cultus esse Deus.

Vituperat cæcos sensus, mentemq; Philippus

In quibus & fuerit strenuus enumerat.

NON igitur.] *Προσφισιο.* Nam.] Ratio à repugnantibus  
Neque verò nescius.] *ἀπόκρισις αἰτιουσι γωγυχῆ.* Quid  
ais:] *ἀπίστησις* Non isthuc.] *ἐπιβεβῶσις ἀπὸ τῆς ἐπιβῶ-  
σις χενόσις.* Hac opinione dicti.] *ἀπίστησις τῆς ἐπιβῶσις.*  
Atqui Græcos.] *ἐπιβῶσις.* Arcadū in super.] *τὴν χαλεπὴν  
τινα ἀπεριτότερον.* Cæterū Medos.] *ἀπὸ διδωσις.* facilia non tā  
preclara. At verò Scythę.] *ἐπιβῶσις:* opponis ea que difficul-  
ter vinci poterant. Adde qd' &.] *ἀπίστησις ἡ ἀπίστησις.*  
A Humis

Assumit quod ante de Græcis ille affirmauerat. Noui hæc.]  
 Obijcit illi Clivum διαδομῶν. Tu verò.] τὸ ἄλλα ψευτὰ πω-  
 χθῆτε. Tempero mihi.] ὀδράλιψις. Vnum est.] Co-  
 Elio κροτ' ἐξείρεσσιν. Regium certe id.] ἐπιφώνησε ἐγκατα-  
 σιχῶν. Quomodo aut tibi non probatur.] Compescat ἐπι-  
 νεύειται oppositione audacissimi facti. Non proba.] ἐπιχε-  
 σις ἐκ ἐπαινεθεί. Neq; id quia pulchrū.] αἰτιολογία κροτ'  
 ἄρσινῃ ἔσται. Adde quod.] Latior probatio κτ' ἐπὶ ψευτῶν.  
 Non cū video.] Ἀ' repugnantibus. Denique.] Ἐ' politio.  
 Caterum quod ais.] Occuratio. Id profectō.] ἂ' φάσις.  
 Nam quanq̄.] Ratio. Haudqua.] Ἰ' inficiatio. Sed cum  
 Hercule.] collatio. Nam &.] Ἀ' suo præclarè factō. Sed  
 nec crubescere.] Arguis cum arrogantia, ἔ' concludit.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΙΣ ΕΤ  
 Ηερακλῆος. Herculis.

P. Viranio interprete.

ΔΙΟΓΕΝΕΣ.

**Ο**ΥΧ Ηρακλῆς οὗτός  
 ἔστιν, ἔμμερον ἀπὸ  
 μὰ τὸν Ηρακλῆα. τὸ  
 τόξον, τὸ ῥόπαλον, ἡ λειωνί,  
 τὸ μίγχιθ, ὅλθ Ηρακλῆς  
 ἐστίν. ἄτα τίθνηκε Διὸς υἱὸς  
 ὅν; ἔπει μοι, ὦ Κακίονικε, νε-  
 κρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἔθνον ὑ-  
 πέρ γῆς, ὡς θεῶν. Ηρακ. καὶ ὄρα  
 θῶς ἔθυσ. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Η-  
 ρακλῆς ἐν ἔρανεῶ τῶν θεῶν σὺ  
 νῆσι; ἢ ἐχθ' ἡακίσι φουροῦ Η-  
 βλω; ἐγὼ δ' ἔδωπον εἰμι αὐτ'.

**N**Vnquid a Hercules  
 hic est? Haud quis-  
 quam mehercule as-  
 lius. arcus, clava, pelvis leoni-  
 na, magnitudo ipsa, totus  
 deniq; Hercules est. Igitur è  
 vita decessit, qui Iouis erat fi-  
 lius? Dic, quæso, ò victorioso,  
 mortuū me es? Ego enim cū  
 terræ superessem, tibi haud  
 secus quàm deo sacrificavi.  
 HER. Rectè quippe sacrifici-  
 cāsti: Hercules enim ipso in  
 cælo vnā cū dijs immortalib. consistit. Heben apud se habens  
 crurib. formosissimā. Ego verò qui te alloquor, sua sū vmbra.  
 DIO.